

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
بدین بوم و برزنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

توسط: تی یری میسان - par Thierry Meyssan

برگردان از: حمید محوی

۳۱ اگست ۲۰۱۵

دو خار در پای اواما

Deux épines dans le pied d'Obama

هر چه پیش آید، واشنگتن در سوریه برنده خواهد شد. زیرا ایالات متحده در رابطه با این کشور نه یک سیاست بلکه دو سیاست را پی گیری می کند. یا صلح خواهد شد و به رئیس جمهور امریکا بارک اواما تبریک خواهند گفت که به خوبی با ایران مذاکره کرده است، و یا این که جمهوری عرب سوریه تخریب خواهد شد و با اشغال کشور توسط ناتو به تعدادی از جنرال های ایالات متحده و سازمان ملل متحد تبریک خواهند گفت، زیرا به حمام خون پایان داده اند. تی یری میسان در اینجا پشت پرده سیاست دوگانه ایالات متحده، به ویژه توطئه پنهان در بطن سازمان ملل متحد توسط معاون دبیر اول برای امور سیاسی را افشاء می کند.

شبکه ولتر / دمشق (سوریه) // ۳۱ اگست ۲۰۱۵

جان آلن John Allen

اجرائی ساختن توافق بین واشنگتن و تهران در ۱۴ جولای گذشته بستگی به قابلیت رئیس جمهور اواما در متقاعد ساختن هم میهنانش به طور عام، و به طور خاص کنگره و دولت خودش دارد و در نتیجه با دو مشکل اساسی روبرو می باشد.

از یک سو جریانی سیاسی همچنان از طرح ژوپه و رایب Juppé-Wright برای ایجاد منطقه سنی (سنیستان) و کردستان بین سوریه و عراق دفاع می کند. این جریان سیاسی پیرامون جنرال دیوید پترائوس سازماندهی شده است. پترائوس پیش از انتخاب مجدد اوباما در اکتوبر ۲۰۱۲ رئیس سازمان سیا بود و در حال حاضر تحلیل گر و مدیر بنیاد تحقیقات در کوهلبرگ کراویس رابرتس Kohlberg Kravis Roberts است. و شامل معاون قدیمی او، جنرال جان آلن می باشد که در حال حاضر فرستاده ویژه ریاست جمهوری در مبارزه علیه داعش است. یکی دیگر از اعضای گروه وزیر امور خارجه قدیمی و نامزد انتخاباتی دموکرات هیلری کلینتن می باشد. این گروه در عین حال از پشتیبانی حزب جمهوری خواه از سوی افرادی مانند رئیس هیأت سنای نیروهای نظامی جان مکین و به همین گونه دونالد ترامپ Donald Trump از توسعه دهندگان امور ساختمانی و نامزد ریاست جمهوری برخوردار است.

در پایان جولای، جنرال آلن به انجمن امنیتی اسپن (در کلرادو) فراخوانده شده بود. در آنجا با روزنامه نگاران نیویورک تایمز ملاقات کرد و به آنها گفت که با ترکیه برای ایجاد یک منطقه حفاظتی در شمال سوریه به توافق رسیده است. اریک اشمیت شگفت زده از چنین تصمیمی که نقض آشکار منشور سازمان ملل متحد است، صفحه نخست روزنامه خود را به این موضوع اختصاص داد(۱). با این وجود، پس از چند روز طی بیانیه های رسمی و متناقض، واشنگتن و آنکارا این تصمیم را مردود دانستند. در ادامه، کاخ سفید موضع گیری اش را مشخص کرد: و مدعی اولویت مبارزه علیه داعش و به همین گونه مبارزه علیه «شورشیان سوری میانه رو» و کردهای مارکسیست لنینیست سوریه شد. در نتیجه، از ترکیه خواسته شد که به آنها حمله نکند، گرچه مجاز بود تا کردهای خانگی اش را سرکوب کند(۳).

در کوران ۲۹ جولای، «ارتش» شصت «شورشی میانه روی سوری» که توسط سازمان سیا آموزش دیده بودند برای علامت گذاری روی اهداف داعشی به هدف بمباران آنها توسط اتحادیه ضد داعش وارد خاک سوریه شده بودند. ولی القاعده از این عملیات مطلع شده بود و به آنها حمله کرد و طی درگیری ۲۰ نفر را به اسارت گرفت از جمله ندیم حسن Nadim Hassan که فرماندهی این گروه را به عهده داشت. تنها نظامیان ایالات متحده یا ترکیه می توانستند به آنها خیانت کنند.

اگر در آغاز نگاه های مظنون متوجه ترکیه بود، ولی پس از نطق قاطعانه و پر شور نخست وزیر دولت موقت، احمد داووداوغلو(۴)، نگاه ها به روی ایالات متحده منتقل شد. و چه کسانی در ارتش ایالات متحده به جز گروه جنرال آلن می توانست چنین خیانتی را مرتکب شود؟

مانور جنرال آلن ابتداء موجب برخورد و خیمی بین پنتاگون و ارتش ترکیه شد. افسر رابط ارتش ترکیه در مرکز عملیات هوا فضاء (Combined Air and Space Operations Center) تنها ده دقیقه پیش از حمله هوایی به عراق اطلاع داده بود، که سربازان آموزشی و مربیان امریکائی آنها در منطقه را تهدید می کرد (۵). راهی که رجب طیب اردوخان انتخاب کرده است، در صورتی که حزب عدالت و توسعه در قدرت باقی بماند، می تواند به قطع رابطه جزئی بین واشنگتن و آنکارا بینجامد (۶).

این تشنجات پنتاگون را واداشت تا از ستاد فرماندهی مرکزی درخواست کند که در مورد شایعاتی که عمومیت پیدا کرده، مبنی بر این که اتحاد ضد داعش نه تنها آنها را بمباران نمی کند بلکه به داعش کمک رسانی هم می کند. آژانس اطلاعات دفاعی Defense Intelligence Agency از این فرصت برای افشای دستکاری های صورت گرفته در گزارشات ستاد فرماندهی مرکزی استفاده کند(۷). به نظر می رسد که ستاد فرماندهی مرکزی تحت فرماندهی یکی از همکاران قدیمی جنرال دیوید پترائوس است: یعنی جنرال لوید جیمز اوستین ۳. Lloyd James Austin III.

Jeffrey D. Feltman جفری فلتمن

گروه فلتمن

مشکل دیگر اوباما، دبیر اول سازمان ملل متحد است. اگر نتوانیم به راحتی تشخیص دهیم بان کیمون به چه گروهی تعلق دارد، گرچه با تکیه به وضعیتش خیلی سرگرم معامله است، در مورد جفری فلتمن معاون او برای امور سیاسی چنین نیست.

جفری فلتمن پیش از آن که به جمع کارمندان بین المللی بپیوندد، جزء دیپلمات های ایالات متحده بود. او به تدریج به متخصص امور خاورمیانه تبدیل شد و به ویژه در اسرائیل، عراق (به امور اداری بخش کردستان رسیدگی می کرد) و در لبنان (که دیدگاه هایش را به دولت سینیورا تحمیل کرد) در پست دیپلماتیک فعال بود. مناسباتش با وزیر امور خارجه کندولیزا رایس چندان اعتماد آمیز نبود، یک بار در هفته با یک دیگر ویدئو کنفرانس داشتند، سپس وزیر امور خارجه هیلری کلینتن او را برای نظارت در امور سیاسی خاورمیانه در کنار خودش در واشنگتن فراخواند.

در سال ۲۰۰۵ جفری فلتمن بود که قتل رفیق حریری نخست وزیر قدیمی لبنان و سپس هیأت تجسسی دتلو مهلو Detlev Mehlis (حقوقدان المانی) و ایجاد دادگاه بین المللی ویژه برای لبنان را سازماندهی کرد. این ساختار مخلوط به هدف تهمت زنی به رئیس جمهور لبنان امیل لاهود و رئیس جمهور سوریه بشار اسد بر اساس شهادت دروغ خریداری شده تشکیل شده بود، ولی جریان اتهام زنی در برابر حقیقت از هم فروپاشید. امروز فلتمن با احراز پست های جدید فعالیت هایش را علیه سوریه و ایران ادامه می دهد.

درست پیش از گردهمایی ژنیو ۱ پیرامون مسأله سوریه جفری فلتمن وارد سازمان ملل متحد شد، تلاش او بر این بود که توافقات بین کشورش و روسیه را باطل سازد و سپس به گروه پترائوس پیوست تا فرانسه را برای شعله ور ساختن مجدد آتش جنگ تشویق کند. در نتیجه، طرح تسلیم تمام و کمال و بی قید و شرط جمهوری عرب سوریه را تهیه کرد. بر اساس طرح پیشنهادی فلتمن، حاکمیت مردم سوریه و قانون اساسی باید منحل گردد. رئیس جمهور باید برکنار شود، مجلس خلق سوریه نیز باید منحل شود، ۱۲۰ نماینده سوریه باید بازداشت و محاکمه شوند، فرماندهی اطلاعات نظامی، امنیت سیاسی و امنیت عمومی باید برکنار شوند و یا سرشان بریده شود. زندانیان سیاسی باید آزادی شوند و جریان ضد تروریستی نیز باید منحل شود.

پس از شکست مأموریت اخضر ابراهیمی، فلتمن به بان کیمون توصیه کرد که برای نمایندگی در سوریه استفان دو میستورا (ایتالیایی) را انتخاب کند. او با این دیپلمات برجسته در عراق آشنا شده بود و در مأموریت هایشان در لبنان با

یکدیگر در تباری بودند. دومستورا با پترائوس و آلن نیز طی مأموریتش به عنوان نماینده دبیر اول سازمان ملل متحد در افغانستان مرادواتی داشت.

از این به بعد، استقاف دو میستورا در عین حال که با لبخند طرف های مختلف را ملاقات می کرد، به شکل غافلگیر کننده در پی پیاده کردن طرح فلتمن برای سوریه بود. ۲۹ جولای گذشته، با بان کی مون خطوط اصلی طرح صلح خود را تسلیم شورای امنیت کرد ولی این دو همکار از انتشار هر گونه بیانیه و یا پرونده مکتوب خود داری کردند(۸). دوستانه از شورا درخواست کردند که بازیگران اصلی را برای امضای توافق موقت تشویق کند، سپس برای اجرای آن همکاری کنند. در واقع نقشه این بود که از قدرت شورا استفاده کنند تا جمهوری عرب سوریه را مجبور به امضای پرونده ای مبهم کند تا اشغال کشور توسط ناتو را ممکن سازد و به دومستورا، فلتمن و بان کی مون اجازه دهد که طرح تسلیم کشور به شکلی که در سال ۲۰۱۲ توسط فلتمن تدارک دیده شده بود، را به اجراء گذارند.

این مانور ماهرانه نزدیک بود موفق شود زیرا شورای امنیت در ۱۷ اگست یک بیانیه عجیب و غریب (و نه قطعنامه) برای پشتیبانی استقاف میستورا به تصویب رساند (۹). خلاف رسم رایج، ابتداء متن به شکل محدود به پنج قدرت دائمی مورد بحث و بررسی قرار گرفته بود. روسیه نگران نقشه های پشت پرده بود، و تصمیم گرفت رأی «آری» بدهد. روسیه بیم داشت که واشنگتن خارج از شورای امنیت و حقوق بین الملل دست به عمل شود. با این وجود، سفیر ونزوئلا رافائل رامیرز که در نگارش بیانیه شرکت نداده بودند، با احتیاط به دو مورد انتقاد کرد: ابتداء بیانیه ژنیو ۱ (۱۰) که همه از آن پشتیبانی می کنند در واقع ناقض منشور ملل متحد است، سپس اظهار داشت که کافی نیست بگوئیم که علیه تروریسم مبارزه می کنیم، زیرا باید جمهوری عرب سوریه را در مقابله علیه القاعده و داعش پشتیبانی کنیم و علاوه بر این ارسال اسلحه به شکل غیر مستقیم به این سازمان ها باید متوقف شود و از ایجاد گروه های شورشی و استفاده ابزاری از آنها نیز باید جلوگیری کنیم.

رافائل رامیرز دوست هوگو چاوز بود و نه متقینی که طول موجشان با رئیس جمهور اوباما تطبیق می کرد.

[1] « [Turkey and U.S. Plan to Create Syria 'Safe Zone' Free of ISIS](#) », Anne Barnard, Michael R. Gordon & Eric Schmitt, *The New York Times*, July 27, 2015.

[2] « [Syrie, rhétorique et vérité](#) », par Thierry Meyssan, *Réseau Voltaire*, 10 août 2015.

[3] « [Washington interdit à Ankara de frapper les Kurdes de Syrie](#) », *Réseau Voltaire*, 13 août 2015.

[4] « [Turkey Denies Allegations it Tipped Off Al Qaida Abductors](#) », Mitchell Prothero, *McClatchy*, August 25, 2015.

[5] « [Frictions entre le Pentagone et son allié turc](#) », *Réseau Voltaire*, 15 août 2015.

[6] « [America's Dangerous Bargain With Turkey](#) », Eric S. Edelman, *The New York Times*, August 27, 2015.

[7] « [Pentagon Accused of Skewing Intel on War Against ISIS](#) », Mark Mazzetti and Matt Apuzzo, *New York Times*, August 25, 2015.

[8] « [Débat du Conseil de sécurité sur la Syrie \(rapport De Mistura\)](#) », *Réseau Voltaire*, 29 juillet 2015.

[9] « [Réunion du Conseil de sécurité sur la Syrie \(déclaration présidentielle\)](#) », Réseau Voltaire, 17 août 2015.

[10] « [Communiqué final du Groupe d'action pour la Syrie](#) », Réseau Voltaire, 30 juin 2012.

ترجمہ توسط حمید محوی